

НАСТАВНО-УМЕТНИЧКО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА МУЗИЧКЕ УМЕТНОСТИ СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Комисија за оцену и одбрану уметничког пројекта мр Слободана Герића на докторским уметничким студијама под називом:
„ Специфичности солистичке и камерне улоге контрабаса у различитим музичким жанровима 20. века“ именована на седници Наставно-уметничко-научног већа одржаној 11. јуна 2009. године, подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографски подаци

Слободан Герић (1965), је наш истакнути контрабасиста који има за собом непрекинуту солистичку, камерну, оркестарску и педагошку каријеру већ скоро три деценије. Поред завршених редовних и последипломских студија са највишим оценама, Слободан Герић се усавршавао код најзначајнијих педагога-контрабасиста, Strajhera и Petrakija. Оно што одликује комплетног уметника на овом инструменту је свакако са једне стране способност функционисања у симфонијском односно камерном оркестру и на другој страни капацитет за солистичко изражавање на овом инструменту који није превасходно солистички.

Слободан Герић се током три деценије свог рада успешно огледао у свим овим областима као и у педагошком раду који природно произилази из потребе да се дефинише и пренесе ова врста знања ученицима или студентима.

Један је од оснивача класе контрабаса у Школи за музичке таленте у Ћуприји из које су изашли многи од наших најбољих контрабасиста млађе и средње генерације. Свестраност једног контрабасисте се огледа између осталог и у бављењу, условно речено, нестандартним жанровима.

Специфична природа контрабаса као и најразличитији варијетети овог инструмента је последица неопходног присуства басовске линије у свим музичким жанровима. Слободан Герић је активан члан и таквих музичких група и састава што га такође на најбољи начин квалификује за докторски уметнички пројекат „Специфичности

солистичке и камерне улоге контрабаса у различитим музичким жанровима 20. века“

АНАЛИЗА УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА И КРИТИЧКИ ОСВРТ

Рад почиње уводом, а затим следи 15 поглавља и попис коришћене литературе. У уводу кандидат Слободан Герић поставља тезу "недовршеном развоју контрабаса" из чега се генерише цео спектар већ постојећих специфичности овог инструмента кроз историју. Затим се посебно истиче проширивање звучног спектра и сложенији захтеви који су окарактерисали извођачку уметност на контрабасу у 20. веку. У наставку следи детаљан и документован преглед сваке од специфичности карактеристичне за овај инструмент кроз историју, употпуњен и поткрепљен адекватним фото материјалом. Попис проблематике са којом су се кроз историју сусретали извођачи на контрабасу обухвата разне врсте држања гудала, различите начине штимовања жица, конструисање изузетно великих контрабаса, увођење екстензије на најдубљој жици и остале извођачке дилеме најразличитијег типа. Очигледна је интенција кандидата Слободана Герића да стави у први план многобројне посебности са којима су се сусретали контрабасисти кроз историју, а који нису карактеристични за остале гудачке инструменте.

Акцент овог рада је како је наведено и у наслову ипак на извођачкој уметности свирања на контрабасу која обухвата превасходно 20. век. Уз промишљања о унапређењу технике свирања у делима Кусевицког, Нанија, Глиера, Хиндемита и др., значајна су поглавља о пизикато свирању у цезу и „слап“ техници свирања у другим не-стандардним жанровима који су обогатили и унапредили изражајне могућности контрабаса.

Паралелно са наведеном извођачком проблематиком, кандидат Герић је у свом раду обрадио и све значајне композиторе који су писали за овај инструмент, а који су најчешће били и сами врсни контрабасисти. За сваку похвалу је огроман труд кандидата да обједини све аспекте извођаштва и да дефинише групе проблема које чине специфичности

свирања на контрабасу. Такође је веома плаузабилна концепција практичног дела испита који на очигледан и добро смишљен начин подупире тезу о свим наведеним специфичностима контрабаса.

З А К Љ У Ч А К

Комисија са задовољством констатује да рад мр Слободана Герића на тему „Специфичности солистичке и камерне улоге контрабаса у различитим музичким жанровима 20. века“ као завршни пројекат на уметничким докторским студијама својом иновативношћу и стручношћу на примеран начин оправдава високе захтеве који одговарају овом студијском нивоу.

Приликом одбране рада, кандидат би у практичном делу испита поткрепио своју тезу о специфичностима контрабаса непосредним избором адекватног репертоара. У том смислу је успостављена добра корелација између практичног и теоријског дела одбране чиме се у потпуности задовољавају критеријуми уметничког доктората.

Игњатовић Небојша, ред.проф, ментор

Сандра Белић, ред.проф.

Дејан Млађеновић, ред.проф.

Марија Јокановић, ред.проф.

Реља Тетковић, ванр.проф. у пензији

